

საქმე №1/179-20 (0-----)

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

**6 თებერვალი 2020 წელი
თბილისი**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა
და არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე **ვალერიან ბუგიანიშვილი**
სხდომის მდივანი **ანა გაბუნია**

ბრალდების მხარე:

სტაჟიორ-პროკურორი - **ო-----დ-----ე**

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ი-----ს-----ე** - დაბადებული 1--- წლის 2-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული: ჭ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ---
-----ში;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹-ე
მუხლის მე-2 ნაწილი

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

ი-----ს-----ემ ჩაიდინა განზრახ მძიმე და განსაკუთრებით მძიმე
დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ ცივი იარაღის ტარება, რაც
გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 16 სექტემბერს, დაახლოებით 20:30 საათზე, ქ.თბილისში, ხ-----
-----ის ქუჩების კვეთაზე, განზრახ მძიმე და განსაკუთრებით მძიმე
დანაშაულისათვის ნასამართლევი ი----- ს-----ე პირადად ატარებდა დანას,
რომელიც არის მჩხვლეტავ-მჭრელი და მიეკუთვნება ცივ იარაღთა კატეგორიას.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე, ბრალდებულმა - ი----- ს-----ემ
თავი სცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში.

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა საქმე და მივიდა
იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა (მოწმეების გ----- თ-----ის, გ----- პ-----ის, ი----- ს-----
---ის გამოკითხვის ოქმები, პირადი გასინჯვისა და ნივთების გასინჯვის ოქმი,
ნივთის ფაქტობრივი ფლობის შეზღუდვის ოქმი, ექსპერტიზის N--- დასკვნა,
საჩხერის რაიონული სასამართლოს 2007 წლის 14 სექტემბრის განაჩენი,
ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2007 წლის 19 დეკემბრის განაჩენი,
საჩხერის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 31 იანვრის განჩინება და
საქმეში არსებული სხვა მასალები.) ერთობლიობა ი----- ს-----ის დამნაშავედ
ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი
მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის
პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული
მნიშვნელობა.

ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი
მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია,
რომ ი----- ს-----ემ ჩაიდინა:

განზრახ მძიმე და განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი
პირის მიერ ცივი იარაღის ტარება, დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით.

3. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ი----- ს-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ
იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო პასუხისმგებლობის
დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

4. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, ანაზღაურის ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას, სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდუვალობა განაპირობებს, მთავარია არა ის, რომ დასაჯო მკაცრად, არამედ ის რომ დანაშაულის შემთხვევა არ უნდა დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება უნდა იყოს ბრალდებულის პიროვნების, მისი მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, სასამართლო თვლის, რომ **ი----- ს-----ეს** უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლების სანქციით გათვალისწინებული სასჯელის სახე, რაც გახდება საფუძველი მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროებისა, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს **ი--**

---- ს-----ის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას.

სასჯელის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ **ი----- ს-----ე** აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს და ბრალად ედება ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულის ჩადენა, სასამართლოს მიაჩნია, რომ **ი----- ს-----ის** მიმართ სასჯელის სახედ და ზომად - ჯარიმა 2 000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით იქნება დანაშაულის ადეკვატური და პროპორციული, ამასთან სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებულ სასჯელის მიზნებს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 209-213-ე, 215-216-ე, 255-ე, 258-260, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. **ი----- ს-----ე** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2 000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით;

2. **ი----- ს-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა 2 000 ლარი, განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

3. განაჩენი შემდგომი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

4. **ი----- ს-----ის** პირადი გასინჯვისას ამოღებული დანა (ინახება შსს ძველი თბილისის სამმართველოს მე-3 განყოფილების ადმინისტრაციულ შენობაში) საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს.

5. განაჩენი შედის კანონიერ ძალაში გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლო მეშვიშეობით.

მოსამართლე:

ვალერიან ბუგიანიშვილი